

L'eufòria blanca

Amarat de suor. Així està en Ramon Forn després de celebrar la victòria blanca des del balcó de l'ajuntament. S'estrena amb triomf com a cap de colla. L'abraçada amb l'Àlex Gontan, el cap de la colla blava, és ferma. És de debò. Un arriba i l'altre se'n va. L'Àlex ja fa quatre anys que és cap de colla i li toca deixar de ser-ho. El veig marxar amb els ulls humits mentre penso el que ha dit fa un instant des del balcó: "som com som, no com volen que siguem". M'agrada perquè serveix per a totes dues colles que trobo que us obsessiona massa saber com us veuen, com sou i com deixeu de ser.

Una última perla...

Me la trobo al carrer Santa Anna. Vaig a buscar el cotxe per tornar a casa. I veig una parella d'avis que també torna a casa. Caminen agafats de la mà. Lentament però a pas ferm. Quan arribo a la seva alçada me n'adono que és en Joan Biscarri i l'Angelina, la seva dona. Els saludo i els felicito pel càlid comiat que en Joan ha rebut al Palau i a la Porxada. L'Angelina m'agafa la mà i em dona les gràcies. I en Joan, en comptes de posar-se a parlar d'ell, com faria tanta i tanta gent i com tocaria en un dia com avui, em toca la galta i em diu: "cuida't la veu. Ara tindràs un parell de dies fotuts". I gràcies a en Joan descobreixo la clau de l'èxit d'aquesta festa: he trobat poca gent que em parli d'ella mateixa.

Eloi Vila

**ATENEA
VALLÈS**
APARTHOTEL
★★★★

On i quan podreu trobar el relat?

El relat es penjarà a www.blancsiblaus.cat els dies 25, 30 i 31 d'agost i 1 de setembre, a partir de les 17 h

També trobareu el mateix dies en suport paper al vestíbul de l'Ajuntament, a la Plaça de la Porxada

El relat de la Festa Major

Edita: Comissió de la Festa Major
Copyright del text: Eloi Vila
Composició i distribució: Copy Portalet
Nombre d'exemplars: 3.200
Difusió gratuïta
Més informació a www.blancsiblaus.cat

EL RELAT DE LA FESTA MAJOR PER ELOI VILA

Capítol 4: Som com som i no com volen que siguem

*"Encara no m'ho crec
i ja torn a ser a un satèl·lit
que fa voltes en línia recta.
T'has fet desaparèixer
i jo he perdut sa corba
i s'anestèsia, i he plorat".*

"Tots es motors", Antònia Font

Amb aфонia absoluta però amb un frankfurt amb formatge i una cervesa sobre la barra. Així és el meu últim sopar a Granollers després de tres dies de festa. M'ho he passat tan bé que, mentre espero l'entrepà, imagino que m'espera una altra nit llarga, com les dues anteriors. Però pels altaveus del bar sona "Tots es Motors", dels Antònia Font. No tinc més remei que començar a tocar de peus a terra. La lletra és demolidora per un dia com avui. Perquè tot el que diu ho aplico a mi i a la festa. Adéu a l'anestèsia. Demà tornaré a fer voltes en línia recta. Que és el mateix que abraçar la rutina diària, que tornar a mirar els diaris per saber com tenim la consulta, si els prorrussos han guanyat terreny a Ucraïna o si encara hi ha gent que fa l'*Ice Bucket*. Encara no m'ho crec, en poques hores tornaré a ser un satèl·lit que fa voltes en línia recta.

L'última selfie de la festa

Me la faig al Palau d'Esports a quarts de deu del vespre amb en Joan Biscarri, tota una institució blava en el concurs de rajolers. Mentre el jurat delibera, a les acaballes de la prova, en Joan demana el *micro* a en Callau. Les quatre mil persones que hi deuen haver a les grades l'escolten atentament. Molt atentament.

Ell anuncia que, després de 30 anys participant en el concurs –primer com a rajoler i després com a *bailo*, l'ajudant del rajoler– el deixa. El seu genoll i l'esquena en tenen la culpa. I tot el Palau aplaudeix dret mentre en Biscarri assegura que a partir d'ara, farà d'entrenador dels rajolers blaus. Quan ens fem la *selfie* no goso demanar-li que faci ganyotes. Li ploren els ulls, emocionat.

Crisi diplomàtica

Tensió al Palau. La noto d'entrada sense entendre ben bé què passa. Evidentment, intento saber-ho, preguntant a uns i altres. I això és el que interpreto que passa: els Blancs tenen preparada una sorpresa per a la presentació dels seus rajolers. Els Blaus, quan se n'assabenten, decideixen fer el mateix i munten, a corre-cuita, una presentació sorpresa per als seus. Els Blancs s'enfaden perquè els Blaus no han avisat de les seves intencions. I els Blaus diuen que els Blancs tampoc havien dit res. I embolica que fa fort. Però cal resoldre-ho. El concurs ha de començar i ja és tard. La crisi diplomàtica entre les dues colles es resol amb un "si no ens hem empenyat en deu dies, no ens empenyarem per això". El Blaus pleguen veles i els Blancs despleguen una reeixida presentació dels seus rajolers a l'americana.

Més tensió al Palau

Els rajolers Blaus, en Locubiche i en Biscarri, guanyen el concurs a la pròrroga. És el segon cop a la història que passa que després de les tres tandes, després d'haver fet els cairons, les rajoles i els maons, les dues colles empaten. Però aquest empat indigna als Blaus. Consideren que els jutges els han descomptat dues rajoles dues vegades. Tensió a les grades i dos minuts més d'afegit. Dos minuts que em serveixen per adonar-me que això és molt seriós. I m'agrada, mentre aquesta tensió rival sigui mesurada. Mai m'hauria imaginat que un concurs de fer rajoles podria ser un espectacle total. I ho és.

El relat de Festa Major

Per catorzè any, convidem un autor perquè posi sobre el paper les impressions i les sensacions que li provoca la Festa Major de Blancs i Blaus. Al web hi trobareu els relats dels anys anteriors signats per Empar Moliner, Matthew Tree, Toni Sala, Carles Capdevila i Eva Piquer, Laila Karrouch, Xavier Moret, Albert Sánchez Piñol, Gemma Lienas, Màrius Serra, Joan Solé i Amigó, Vincenç Villatoro, Juanjo Sáez i Gemma Ruiz. Aquest 2014 el relat recau en el periodista, guionista i escriptor Eloi Vila.

L'Eloi Vila Escarré (Sant Esteve de Palautordera, 1972) és periodista, escriptor i guionista de programes de televisió.

Com a periodista va començar a treballar a *El 9 Nou* del Vallès Oriental, primer com a corresponsal del Baix Montseny i després com a redactor de la secció de Notícies i Cap d'Esports. També l'hem vist als programes Catalunya Avui

Les puntaires i els valents

La trobada de les puntaires de Granollers és la primera activitat de diumenge al matí des de fa 20 anys. Ara, també és el final de l'IronBlau, la primera cursa d'ultrafons festiva. Consisteix en assistir a totes les primeres activitats de tots els matins de la festa després d'una nit de *farra*. 29 valents han completat la prova. Jo, que només he passat dues nits completes a Granollers només puc fer una cosa: treure'm el barret.

Feu i deixeu fer

Si divendres és nit blava, dissabte és blanca. O al revés. Enguany, però, ha anat així. Descobreixo que tots dos dies hi ha incursions festives de la colla rival que no estan programades. Mentre els Blaus omplen la Porxada amb l'arribada del Sant Blau i la música de *Il Santo Azzurro e il Papa Bailongo*, els Blancs es planten davant de l'Europa amb La Turca. I mentre els Blancs celebren la seva nit total, els Fòssils Blaus tanquen la tradicional ruta de *tapeo* a la plaça de les Olles amb una *disco* mòbil que va sobre un carro. M'encanta aquesta manera de fer la punyeta. M'encanta aquest esperit que plana per la ciutat i que ningú ha escrit enlloc: és el del fer i deixar fer. Si s'ho apliqués tothom quan ja no és festa segur que tot plegat seria una mica més fàcil.

Ho vull dir de qui ho diu tot

No em semblaria just marxar de Granollers sense dir ni piu de qui ho diu tot. De qui ensenya a qui no sap res. De qui fa riure a qui mai riu i parlar aquell que mai parla. De qui fa temps quan cal i en guanya quan és necessari. Ell, que anima la festa des de l'ànima, s'ha emportat un petó i una abraçada meva a cada acte en què hem coincidit. Perquè qui més explica una festa genial mereix que s'expliqui com és ell: també genial. Si mai no teniu en Callau, collons com el trobareu a faltar.

(TVE- Catalunya), El Club (TV3), Alexandria (Canal 33), Arqueòlogo por un día (Canal Historia) i actualment és guionista del programa "El Convidat", de TV3, presentat per Albert Om.

Col·laborador habitual a diferents mitjans de comunicació, com TVE, Catalunya Ràdio i RAC1, també està vinculat a la UOC, adaptant continguts acadèmics a formats televisius.

Com escriptor ha escrit dues novel·les: L'Any del Senyor (2009) i Una paraula de més (2011). L'any 2012 va publicar "Cartes des del front", un llibre que recuperava diferents històries humanes de la Guerra Civil.

De ben segur que en aquesta Festa Major de Blancs i Blaus, l'Eloi trobarà un bon guió per escriure un gran relat.